LIDA Stories

lidastories.net

Serê sibê dengê çûkan / Lyden av fugler om morgenen

LIDA Portugal
Vilius Aistis Vilimas
Hebûn Stembar (kmr), Espen Stranger-Johannessen (nb)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
https://creativecommons.org/licenses/by/4.0

Serê sibê dengê çûkan

Lyden av fugler om morgenen

LIDA Portugal
Vilius Aistis Vilimas
Hebûn Stembar

5

کورمانجی kmr / norsk nb

Yulia, mêrê wê û keça wan a piçûk li Ukraynayê li gundek piçûk a bêdeng dijiyan. Yulia hez dikir ku her sibe bi dengê çûkan şiyar bibe. Qet nedifikirî ku ewê ji malê dûr bijî, an jî sibê bi dengê çûkan ranebe.

. . .

Yulia, mannen hennes og den lille datteren deres bodde i et lite, rolig tettsted i Ukraina. Yulia likte veldig godt å våkne hver morgen til lyden av fugler. Hun trodde aldri at hun skulle bo langt hjemmefra, eller at hun ikke skulle bli vekket av lyden av fugler om morgenen.

Mêrê wê her gav gazinc dikir ku têra xwe pereyê wî tune ye û bi giranî dest bi vexwarinê kir. Wan biryar da ku şensê xwe li Portekîzê biceribînin. Dibe ku ji bo avakirina xaniyek li wir û avakirina paşerojeke baştir ji bo malbatên xwe bikarin zêdetir pere qezenc bikin.

. . .

Mannen hennes klaget alltid over mangelen på penger, og han begynte å drikke mye. De bestemte seg for å prøve lykken i Portugal. Kanskje de der kunne tjene mer penger til å bygge et hus og en bedre framtid for familien.

Yulia piştî ku bi serfirazî li mala xwe ya nû bi cih bû dest bi kar kir wekî paqijker. Xebata wê ya bi xîret û tevgera wê ya bi rûmet ji hêla xerîdarên wê ve pir hate pejirandin. Ji aliyê din ve, mêrê wê dest pê kir ku her ku diçe xwe jê derdixe. Ji ber pirsgirêka wî ya vexwarinê, karsaz ji wî bawer nedikirin û ji wî re kar nedikirin.

. . .

Yulia tilpasset seg det nye hjemmet godt, og hun begynte å jobbe som hjemmehjelp. Kundene hennes satte virkelig pris på arbeidet hennes og den høflige innstillingen hennes. Mannen hennes, derimot, følte seg stadig mer oversett. På grunn av alkoholproblemet hans stolte ikke arbeidsgivere nok på ham til å gi ham arbeid.

Yulia çû stargeheke jinan, li wir xwe ji her gavê bêtir ewle hîs kir. Ji dema ku serê sibê bi dengê çûkan ji xew şiyar dibû û heta niha, wê wisa hîs nekiribû.

. . .

Yulia dro til et krisesenter, hvor hun følte seg tryggere enn hun hadde gjort på lenge. Hun hadde ikke følt seg sånn siden hun ble vekket av lyden av fugler om morgenen.

Rojekê wî dest bi qîrîna Yulia kir. Dû re wî dest bi lêdana wê kir. Bi taybetî dema serxweşiyê qêrîn û lêdan zêdetir dibû. Yulia ji bo xwe û keça xwe ditirsiya, lê wê nizanibû ku çi bike.

. . .

En dag begynte han å kjefte på Yulia. Senere begynte han å dytte henne. Volden økte med skriking og slag, særlig når han var full. Yulia var redd for seg selv og for datteren sin, men hun visste ikke hva hun skulle gjøre.

Dema ku Yulia di dawiyê de neçar ma ku bi destê şikestî biçe oda lezgîn a nexweşxaneyê, wan jê re got ku şîdeta nav malê li Portekîzê pirsgirêkek mezin e. Wan jî got ku ew sûc e û divê ji polîs re ragihînin.

. . .

Da Yulia omsider måtte dra til legevakten på sykehuset med brukket arm, fortalte de henne at partnervold var et stort problem i Portugal. De sa også at det var ulovlig, og at hun burde anmelde det til politiet.

Yulia westiyabû û bi fikar bû ku keça wê ya piçûk her roj li malê şîdetê bibîne. Yulia fêhm kir ku destdirêjî her dem hebû, her çend ew xwe bi awayên cûrbecûr diyar kir.

. . .

Yulia var utslitt og ville ikke at den lille datteren hennes skulle vokse opp i et hjem hvor hun var vitne til vold daglig. Yulia innså at tegnene på mishandling hadde vært der hele tiden, selv om de så veldig forskjellige ut.